

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2104/2020
24.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Андрија Марковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 149/2020 од 29.01.2020. године, у седници већа одржаној 24.12.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 149/20 од 29.01.2020. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 149/20 од 29.01.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1869/17 од 23.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности Првог основног суда у Београду. Ставом другим изреке, није дозвољено објективно преиначење тужбе из поднеска тужиоца од 01.04.2019. године. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу исплати неисплаћену разлику зараде до двоструког износа зараде, по основу обављеног рада и временаведеног на раду за период од 01.09.2015. године до 28.02.2017. године, у износима појединачно утврђеним тим ставом изреке са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу исплати неисплаћену разлику зараде до двоструког износа зараде, по основу обављеног рада и временаведеног на раду за период од 01.09.2015. године до 28.02.2017. године, у износима ближе одређеним овим ставом изреке. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да у име и за рачун тужиоца надлежном РФ ПИО Филијала Београд уплати доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање за период од 01.09.2015. године до 28.02.2017. године на износе утврђене ставом трећим изреке, надлежном РФ за здравствено осигурање Филијала Београд доприносе за обавезно здравствено осигурање за исти период у износу утврђеном ставом трећим изреке, као и Националној служби за

запошљавање Филијала Београд доприносе за осигурање за случај незапослености за спорни период на износе утврђене ставом трећим изреке. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 261.273,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 149/20 од 29.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1869/17 од 23.10.2019. године у ставу првом, трећем, петом и шестом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

На основу овлашћења из члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као о изузетно дозвољеној ревизији, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе, као ни новим тумачењем права, узимајући у обзир да је питање исплате накнаде зараде до двоструког износа зараде према Уредби о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала, довољно разјашњено у судској пракси. Образложења побијаних пресуда за одлуку о усвајању тужбеног захтева, у складу са судском праксом нижестепених судова и ревизијског суда у тумачењу и примени материјалног права (одлука Врховног касационог суда Рев2 589/2019 од 04.07.2019. године); с обзиром на изражени правни став нижестепених судова о праву тужиоца, као лица запосленог у Служби за борбу против организованог криминала, на исплату двоструког износа зараде коју би у спорном периоду осварио у односу на висину основне плате коју би примао на месечном нивоу на радном месту на коме је радио до момента премештаја у наведену службу; што подразумева да свако увећање основне месечне плате на ранијем радном месту, последично доводи до увећања двоструког износа његове основне плате код Службе за борбу против организованог криминала.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбом поднетом 31.05.2017. године тражио исплату увећане зараде, а вредност предмета спора износи 1.472.107,65 динара.

Имајући у виду да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. став 2. и члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у првом и другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић